

Δικηγορικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης
Σύνδεσμος Αποφοίτων Ωδείων Θεσσαλονίκης

Συναυλία της Ορχήστρας Εγχόρδων
“Ελληνική Καμεράτα”

με έργα Bach, Mozart, Mendelssohn και Barber
Μουσική Διεύθυνση: Γιώργος Κωνσταντινίδης

Τετάρτη

20

Ιουνίου
2018

ώρα 8.30 μ.μ.

Αρχαιολογικό
Μουσείο
Θεσσαλονίκης

Καμεράτα Βορείου Ελλάδος

Δημιουργήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 2017 με πρωτοβουλία του πιανίστα Γιώργου Κωνσταντινίδη προκειμένου να καλύψει ένα κενό που υπήρχε στο χώρο της μουσικής δωματίου και να δραστηριοποιηθεί στην ευρύτερη περιοχή της Βορείου Ελλάδας. Η ορχήστρα αποτελείται από νέους ταλαντούχους μουσικούς, τελειόφοιτους και απόφοιτους ωδείων και πανεπιστημιακών σχολών της Ελλάδας και του εξωτερικού, που τους ενώνει το πάθος για την μουσική δωματίου και την ορχηστρική πράξη. Εξάρχων της Ορχήστρας είναι ο διεθνούς φήμης Έλληνας βιολονίστας Γιάννης Κορμπέτης

A' Βιολιά

Κορμπέτης Ιωάννης (εξάρχων), Παπαθανασίου Χαρίλαος, Αναστασιάδης Κωνσταντίνος, Αναστασιάδης Τίμος, Τζιβένης Επαμεινώνδας - Παναγιώτης

B' Βιολιά

Παπαδοπούλου Γρηγορία, Αβραμίδης Δημήτριος, Αντωνιάδης Δημήτριος, Γρυπάρη Άννα, Ντορίνα Παπανικολάου

Βιόλες

Κυριακού Μαρία, Πρεφτίσης Ορέστης, Γαλατού Κασσάνδρα

Βιολοντσέλα

Παπανικολάου Βίκυ, Μαρτίνη Ειρήνη

Κοντραμπάσα

Παγγέλα Χρυσάνθη, Τόσκας Γιάννος

Γιώργος Κωνσταντινίδης

Αποφοίτησε από το Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης (τάξη Γ. Θυμή) και πήρε το δίπλωμα πιάνου με βαθμό “Άριστα παμψηφεί και διάκριση Α' Βραβείου”. Συνέχισε τις σπουδές του στο Conservatoire National στο Παρίσι με τους Bernard Ringeissen και Jacques Rouvier, λαμβάνοντας το δίπλωμα του με "Premier Prix" και το μεταπτυχιακό του δίπλωμα "Perfectionnement" με "Premier Prix de Virtuosite".

Έχει κερδίσει διακρίσεις όπως Α' Βραβείο στον 3^ο Διαγωνισμό Μουσικής Δωματίου της HELEXPO το 1993 και Βραβείο στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό Πιάνου το 1998.

Εμφανίσθηκε στις Η.Π.Α., Γαλλία, Γερμανία, Ισπανία, Κύπρο, Βουλγαρία, Ρουμανία, Συρία και Αίγυπτο με ορχήστρες όπως η Philharmonia of Greensboro Orchestra, η West Chester University Orchestra, η Philharmonic Orchestra of Bacau, η Philharmonic Orchestra of Ploiesti, η Sinfonia Bucharest Orchestra, η Orchestra of Pazargic, καθώς και η National Orchestra of Moldavia. Στη Θεσσαλονίκη έχει επανειλημμένα εμφανιστεί στο Μέγαρο Μουσικής, με την Κρατική και την Δημοτική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, καθώς και στο φεστιβάλ των Δημητρίων, συμπράττοντας με καλλιτέχνες όπως οι Cyprien Katsaris, το International Wind Quartet και το Enesco Quartet.

Έχει ηχογραφήσει επανειλημμένως για την Κρατική Τηλεόραση. Είναι μέλος της Επιτροπής πολλών διεθνών διαγωνισμών και διδάσκει Master Classes στο Πανεπιστήμιο της Κατάνια στην Ιταλία. Είναι πρόεδρος του Συνδέσμου Αποφοίτων Ωδείων Θεσσαλονίκης και Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Φίλων της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης. Διετέλεσε διευθυντής του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης.

Τον Απρίλιο του 2006, 2008 και 2010 οργάνωσε σε συνεργασία με το Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης, το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο και το Ινστιτούτο της Φυσιολογίας της Μουσικής και Ιατρικής των Μουσικών του Αννόβερου, το Α', Β" και Γ' Διεθνές Συνέδριο για την Ιατρική των Μουσικών στην Ελλάδα.

Από τον Ιούνιο του 2008 ανήκει στο προσωπικό της παγκοσμίου φήμης “Academia Internazionale del Pianoforte” που εδρεύει στο Κομό της Ιταλίας. Είναι καθηγητής πιάνου στο Μουσικό Κολέγιο και στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

J. S. BACH

Air από την 3η Ορχηστρική Σουίτα σε ρε μείζονα, BWV 1068

W. A. MOZART

Divertimento σε σι ύφεση μείζονα, K. 137/125b

Andante

Allegro di molto

Allegro assai

S. BARBER

Adagio για έγχορδα

F. MENDELSSOHN

Συμφωνία για έγχορδα αρ. 7 σε ρε ελάσσονα

Allegro

Andante amorevole

Menuetto

Allegro molto

Λίγα λόγια για τα έργα

Ο Bach συνέθεσε τέσσερις ορχηστρικές σουΐτες (BWV 1066-1069) που ο ίδιος ονόμασε ουβερτούρες, κάνοντας αναφορά στο πρώτο μέρος κάθε έργου. Η 3^η Ορχηστρική Σουΐτα σε ρε μείζονα γράφτηκε γύρω στο 1730 για ορχήστρα που περιλαμβάνει τρεις τρομπέτες, τύμπανα, δύο όμποε, έγχορδα (βιολιά και βιόλες) και basso continuo. Το έργο ξεκινά με την τυπική ουβερτούρα σε γαλλικό ύφος. Ακολουθεί η Air, γραμμένη αποκλειστικά για έγχορδα, όπου οι αλληλοδιαδεχόμενες μελωδίες των εγχόρδων αντιπαρατίθενται με το ευκρινές ρυθμικό μοτίβο του basso continuo.

Το divertimento, που προέρχεται από το ιταλικό ρήμα divertire (διασκεδάζω), είναι μία μουσική φόρμα που συναντάται κυρίως τον 18ο αιώνα. Η διάθεση είναι πάντα ανάλαφρη και αφορά κατεξοχήν σε μικρό σύνολο μουσικών, καθώς τα έργα αυτά ερμηνεύονταν συνήθως σε κοινωνικές εκδηλώσεις.

Ο Mozart είναι γνωστός για τα διάφορα είδη των divertimenti που συνέθεσε. Μερικά από αυτά, όπως και το Divertimento σε σι ύφεση μείζονα (K. 137), έχουν την φόρμα μικρής συμφωνίας. Για τον λόγο αυτό, τα τρία divertimenti (K. 136-138) τα οποία είναι γραμμένα σε ύφος ιταλικής ουβερτούρας και απαρτίζονται από τρία μέρη το καθένα, συχνά αναφέρονται και ως συμφωνίες του Salzburg.

Το Adagio για έγχορδα του Samuel Barber είναι αναμφισβήτητο το γνωστότερο έργο του και προέρχεται από το δεύτερο μέρος του κουαρτέτου εγχόρδων op. 11. Ολοκληρώθηκε το 1936 και παρουσιάστηκε για πρώτη φορά τον Νοέμβριο του 1938 από τον σπουδαίο μαέστρο Arturo Toscanini και την Συμφωνική Ορχήστρα του NBC. Η ανταπόκριση του κοινού ήταν πολύ θετική. Ο Alexander J. Morin έγραψε χαρακτηριστικά πως το έργο είναι γεμάτο συμπόνια και εξαγνισμένο πάθος. Η σύνθεση βασίζεται στο στοιχείο της επανάληψης και η μελωδική γραμμή κινείται διαβατικά, πότε ανοδικά πότε καθοδικά. Ο Barber διαχειρίζεται το μουσικό υλικό αλλάζοντας συνέχεια μέτρο (4/2, 5/2, 6/2 και 3/2). Έπειτα από τέσσερις συγχορδίες που οδηγούν στην κορύφωση και σε μία μεγάλη παύση, το έργο επανέρχεται στο αρχικό θέμα και χάνεται σε μία μετέωρη συγχορδία δεσπόμενης που δεν λύνεται ποτέ. Με την εντατική μελωδική του γραμμή και τις σφιχτές του αρμονίες, το Adagio θεωρείται από τα πιο δημοφιλή έργα του 20^{ου} αιώνα.

Η Συμφωνία αρ. 7 σε ρε ελάσσονα για έγχορδα του Mendelssohn γράφτηκε το 1822, όταν ο συνθέτης ήταν μόλις 12 ετών. Είναι η πρώτη από το δεύτερο σετ έξι συμφωνιών για έγχορδα (συνολικά ο συνθέτης έγραψε 12). Αυτά τα έργα αποτελούσαν αναθέσεις στο μάθημα της αντίστιξης από τον καθηγητή του στη σύνθεση, Carl Zelter. Δεν παύουν όμως να αποτελούν ολοκληρωμένες συνθέσεις. Σε αυτό το δεύτερο σετ συμφωνιών παρατηρούμε μία εξέλιξη σε σχέση με ό,τι προηγήθηκε. Για παράδειγμα, είναι γραμμένες σε τέσσερα μέρη όπως αυτές του Mozart και του Haydn, σε αντίθεση με τις προηγούμενες που είναι γραμμένες σε τρία, όπως συνήθιζαν να γράφουν οι συνθέτες της σχολής του Mannheim. Το έργο ξεκινά με ένα εκρηκτικό Allegro, που περιέχει όμως και λυρικά στοιχεία. Ακολουθεί ένα κομψό και γεμάτο χάρη Andante. Το μεσαίο μέρος, Menuetto, είναι μοναδικό όχι μόνο για τα θέματά του αλλά και για την αντιστικτική του γραφή. Το φινάλε είναι ένα εντυπωσιακό Allegro molto με χρήση στοιχείων φούγκας

Γιώργος Κωνσταντινίδης

